

சங்க இலக்கியத்தில் கற்பனைத்திறன்

வே. சிவா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, மொழிகள் துறை (தமிழ்), கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம், கோயம்புத்தூர்

The Role of Imagination in Sangam Literature

V. Siva ^{a, *}^a Department of Tamil, Sona Arts and Science College, Salem - 636 005, India* Corresponding Author:
Siva90950@gmail.com

ABSTRACT

The richness and excellence of the Tamil language are reflected in the magnificent literary works that have emerged throughout different periods of history. Among these, Sangam literature stands as the crowning achievement of classical Tamil literature and is celebrated for its unparalleled literary and cultural significance. The Sangam corpus vividly portrays the life of the ancient Tamils, who inhabited the Tamil region for thousands of years and developed a sophisticated civilization and cultural tradition. Human beings have continually sought to enrich their way of life in accordance with their environment and lived experiences. In Sangam literature, both Akam (the inner world of love and emotions) and Puram (the outer world of society, valor, and public life) are presented as inseparable dimensions of human existence. Language serves as an indispensable medium through which people express joy, communicate sorrow, and share their thoughts and emotions. From these experiences arise literary elements such as imagination, emotion, ideas, and artistic expression. Among these, imagination occupies a prominent place in shaping poetic creativity. This article aims to examine the nature, significance, and distinctive characteristics of imagination as reflected in Sangam literature, demonstrating how it enriched the literary and cultural expressions of the Sangam age.

Keywords: Imagination, Characteristics, Sangam Literature, Sangam Age, Emotions

முன்னுரை

தமிழ் மொழியின் தகைமைக்குச் தகைமைக்குச் சான்றாக சான்றாக விளங்குபவை காலந்தோறும் தோன்றிய கவின்கு இலக்கியங்களாகும். அவற்றுள் தமிழன்னையின் திலகமாக இலங்கும், ஒப்பற்ற உயர்வுடையனவாகப் போற்றப்படுபவை சங்க இலக்கியங்களாகும்.

கற்பனை

மனிதன் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ்மண்ணில் வாழ்ந்து, நாகரிகத்தொட்டிலில் நடைபயின்று பண்பாட்டு வளர்ச்சியடைந்த நிலையைச் சங்கப்பாக்களில் காணலாம். தான் வாழும் சூழல் அடிப்படையில் வாழ்வியலை வளப்படுத்த மனிதன் காலந்தோறும் முயல்கின்றான். அகமும், புறமும் மனித வாழ்வின் பிரிக்க முடியாத அங்கங்களாக இருக்கின்றன. உள்ளத்தை மகிழ்விக்கத் துயரத்தைப் பிறருக்கு உணர்த்த மொழி இன்றியமையாததாக அமைகின்றது.

இவைகளின் அடிப்படையில் தோன்றுபவையே கற்பனை. உணர்ச்சி. கருத்து. சொல்லாட்சி போன்ற பலவாகும். இவற்றுள் 'கற்பனை' சங்ககால மக்களிடையே எவ்வாறு சிறப்புற்று இருந்ததென ஆய்வது இங்கு நோக்கமாக அமைகின்றது.

கற்பனை என்னும் சொல் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெறவில்லை. திருமூலரின் திருமந்திரத்தில் தான் முதன் முதலாகக் 'கற்பனை' என்னும் சொல் வழங்கப்பெற்றுள்ளது. 'புனை'

என்னும் வேர்ச்சொல்லடியாகப் பிறந்த 'புனைவு', 'புனைதல்' என்னும் சொற்கள், 'கற்பனை' என்ற சொல் உணர்த்தும் பொருளில் சங்க இலக்கியத்தில் பெருவழக்கினவாக இருந்தன.

கற்பனை என்பது மனத்தினது ஆற்றல். உள்ளதனைப் புனைந்துரைக்கும் இயல்பு நிலையிலும், இல்லதனைப் புனைந்துரைக்கும் மிகை நிலையிலும் அதன் ஆற்றல் புலப்படுவதுண்டு.

அனுபவமும் கற்பனையும்

கவிஞன் பெறும் அனுபவங்களே கவிதையின் மூலங்களாக அமைகின்றன. அனுபவங்கள் ஐம்புலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அனுபவங்களைத் திரும்பப் படைக்கும் மனித மனத்தில் ஆற்றலே கற்பனை. காலத்திலும் அந்தப் பொருளை நினைவிற்குக் கொண்டு வந்து கற்பனை என்பது புலன்கள் நேரே ஒரு பொருளை அனுபவிய அப்பொருளிடத்து மீண்டும் அனுபவத்தை ஏற்றவல்ல ஒருவரை ஆற்றலாகும் என்று டாக்டர் ந. சுப்புரெட்டியார் கூறுகிறார்.

பிற உயிரினங்களிலிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது அவனுடைய கற்பனைத் திறனேயாகும். அதுபோலவே, பிறரைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகின்ற உயர்ந்த கற்பனைத் திறனே மாந்தர் பிறரிடமிருந்து கவிஞனை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது.

கற்பனை பற்றி அறிஞர்களின் கருத்து

கற்பனை பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஐஅயபியெவழை. குய்னஉல என்னு இரண்டு ஆங்கிலச் சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன. ஐஅயபியெவழை என்னும் சொல்லுக்கு இணையாகக் 'கற்பனை' என்னும் சொல்லையும் குய்னிஉ) எனும் சொல்லுக்கு இணையாக 'வெறுங்கற்பனை' எனும் தொடரையும் டாக்டர் மு. வரதராசனார் பயன்படுத்துகிறார்.

கற்பனை பற்றிய தம் கொள்கையினை விளக்குதற்கு முன்னா வேர்ட்ஸ்வொர்த். வில்லியம் டெய்லர் போன்றோர் கற்பனை பற்றிக் கூறிய கருத்துகள். புலனறிவால் பெறும் இயற்காட்சிகளை உள்ளத்தில் கருத்தியல் வடிவங்களாகப் படைக்கும் ஆற்றல் கற்பனை எனப்படும். கண்முள்ள இல்லாத பொருள்களின் கருத்தியல் வடிவங்களை இணைத்தும் யத்தும், மகிழ்ச்சி விளைவிக்கக் கூடிய வகையில் அப்பொருள்களின் உண்மைப்படிசளைப் படைக்கும் திறமே வெறுங்கற்பனை எனப்படும்.

கற்பனை பற்றி வேர்ட்ஸ்வொர்த் கூறும் கருத்துகள் திட்பநுட்பம் செறிந்தவை. அதாவது,

"மண் முதல் விண்வரை நோக்கும் கண்படைத்த

கவிஞனின் தெய்வீகப் பண்பின் படைப்பாற்றல்

கற்பனையின் விளைவேயாகும்."

இதுபோல கற்பனை பற்றிய மேலைநாட்டுத் திறனாய்வாளர்களின் கொள்கைகள் மூலம் பெறப்பட்ட சிலவற்றைக் காணலாம்.

- 1 கற்பனைத் திறனுக்கு நினைவாற்றல் அடிப்படைத் தேவையாகும்
- 2 காட்சிகளுக்கும். நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கலைவடிவம் தரும்போது, மாற்றமும் திரிபும் தந்து அவற்றை மறுபடைப்புச் செய்வது கற்பனையாகும்.
- 3 உண்மையென்று கருதக்கூடிய அளவில் எல்லை மீறாது அமையும் படைப்பிற்குக் காரணமாக இருப்பது கற்பனை.

இவ்வாறாக வரையறுக்கப்பட்ட விதிகளுக்குட்பட்ட 'கற்பனை' சங்க இலக்கியங்களில் வானத்து விண்வெளியில் கண்சிமிட்டும் எண்ணற்ற நட்சத்திரங்கள் போல் விரவிக் காணப்படுகின்றன.

உணர்ச்சியும், கற்பனையும்

கவிதை, உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு. அதற்குத்துணை புரிவது கற்பனையாற்றல் இன்பமும் துன்பமுமான உணர்வுகள் மனிதர் அனைவருக்கும் பொதுவானவைதாம். ஒல்லையூர் கிழார் மகன் பெருஞ்சாத்தன் இறந்தபோது கையற்றுக் கலங்கியவர் பலராக இருப்பர். ஆனால், குடவாயிற் கீரத்தனாரின் அவல உணர்வு கவிதை வடிவில் இன்றும் நமக்குக் காட்சி தருகிறது.

"இளையோர் துடார் வளையோர் கொய்யார்

நல்லியாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்

பாணன் துடான் பாடினி அணியாள்

ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்த

வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை

முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே!" (புறம் 242)

என்ற இந்தப்பாடல் குடவாயிற் கீரத்தனாரின் கற்பனைத்திறனால் தோன்றிய கையறுநிலைப்பாடலாகும்.

இல்லது புனைதல்

சங்கப்பாக்களில் இல்லது புனைதலாக அமைந்துள்ள கற்பனைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. வல்வில் ஓரியைப் போற்றி வன்பரணர் பாடியுள்ள புறநானூற்றுப்பாடலில்,

“வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி

பேழ்வா யுழுவையைப் பெரும்பிறி துநீஇப்

புழற்றலைப் புகர்க்கலை யுருட்டி வரற்றலை

கேழற் பன்றி வீழ வயல

தாழற் புற்றத் துடும்பிற் செற்றும் வ

ல்வில் வேட்டம் வலம்படுத் திருந்தோன்” (புறம் -152)

என்ற பகுதி இல்லது புனைதலாகிய கற்பனைக்கு இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றது. ஓரியின் வில்லில் இருந்து விரைகின்ற அம்பு யானை ஒன்றைக் கொன்று வீழ்த்துக்கின்றது. யானையது உடலை ஊடுருவிப் புறத்துப்போந்த அவ்வம்பே, பின்னர் பெரும்புலியைக் கொன்றது. புலியைக் கொன்றபின்னர் ஒரு புள்ளிமானைக் கொல்கிறது. கேழற்பன்றியொன்றை வீழ்த்தி இறுதியில் புற்றின்கட் கிடக்கும் ஓர் உடும்பின் உடலில் சென்று செறிகின்றது என்பது புலவர் படைத்துள்ள புனைந்துரை இவ்வாறு, நிகழ் முடியாதவற்றையும் கற்பனை செய்து புலவர் ஓரியின் வில்லாற்றலைப் புலவர் புனைந்து அதாவது கற்பனையாகக் கூறியுள்ளமை சிறப்புடைய ஒன்றாகும்.

இயைபுக்கற்பனை

பரணரின் அகநானூற்றுப் பாடலொன்று இயைபுக் கற்பை பொய்கைக் காட்சியொன்றைப் புலவர் கற்பனைத் திறனொடு படைத்துக் காட்டுகின்றார். நீண்ட பெரிய பொய்கை. வெள்ளிய வாளை மீன் இரைவேட்டு எழுகின்றது. பொய்கைக் கரையில் இருந்து நாரை அந்த வாளை மீனைப் பற்றி உண்ணுதற்பொருட்டு அதனை நோக்கி நடக்கின்றது. தன் அடியின் ஒலியினை வாளைமீன் அறிந்து தப்பித்துச் சென்று விடுமோ என்றஞ்சி மெல்ல மெல்லத் தளர்ந்து நடக்கின்றது.

இக்காட்சியைக் கற்பனைசெய்கின்ற பரணர் நாரையின் நடைக்கு ஓர் உவமை கூறுகின்றார். காவல் மிகுந்த வீட்டினுள் புகுகின்ற கள்வன் எவ்வாறு தன் அடியொலியைப் பிறர் அறியாதவாறு மெல்ல மெல்ல நடப்பானோ அவ்வாறு அந்த நாரை நடந்து செல்வதாகக் கூறுகிறார்.

“நீளிரும் பொய்கை இரைவேட் டெழுந்த

வாளை வெண்போத்து உணீஇய நாரைதன்

அடியறி வறுதல் அஞ்சிப் பைப்பயக்

கடியிலம் புகூஉங் கள்வன் போலச்

சாஅய் ஒதுங்குந்துறை” (அகம் 276)

அகம் - அல்லகுறி - கற்பனை

அகப்பாடல்கள் உணர்வுகளும், கற்பனைகளும் எதிர்பார்ப்பும் ஏக்கமும் கொண்டு படிப்போர்க்கு இன்பம் பயக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளமை சிறப்பிற்குரியதாகும்.

அல்லகுறிப்பிட்டு மீள்கின்ற தலைவன் ஊசற்கயிறு போலச்சென்றும் வந்தும், மெய்மணி இழந்த நாகம்போல் துன்புறும் தன்நிலையை எண்ணி வருந்துகிறான். தன்நெஞ்சமே தனக்கு மாறாகநின்று, துன்பம் உண்டாக்குதலைத் துயரக் குரலெழுப்பி சொல்கின்றான். அடைதற்கரிய தலைவியென்பதலை வன்சொற்களாலும், இன்சொற்களாலும் நெஞ்சத்திற்கு அவன் எடுத்துச் சொல்லியும் அவனுரை கேளாமல் அது தலைவியை நாடிச் சென்று ஏமாற்றமுற்றதால் அதனை நோக்கி.

“ஒறுப்ப ஓவலை நிறுப்ப நில்லலை

புணர்ந்தோர் போலப் போற்றுமதி நினக்கியான்

கிளைஞ னல்லனோ நெஞ்சே"

என்று அகநானூற்றில் மதுரைக் கணக்காயனார் கூறும் கற்பனை வியப்பிற்குரியது.

கருத்து விளக்கக்கற்பனை

இன்பமும், இளமையும் இவ்வுலகத்தில் நிலையற்றவை.

அறவாழ்க்கையும், அறத்தான் பொருளீட்டி வரும் செல்வமு இசைபட வாழ்தலுக்கு இன்றியமையாதன என்பதைச் சங்க நூல்களும், சங்கம் மருவியகால நூல்களும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளன.

"நிலையாமையை நயம்பட எடுத்துக்கூறும்

நற்றிணைப்பாடலொன்று.

வைகல்தோறும் இன்பமும் இளமையும்

எய்கணை நிழலின் கழியும்" (நற்.46)

எனக்கூறுகின்றது. வில்லினின்று எய்யப்படும் கணையின் நிழல் விரைந்து சென்று அழிவதுபோல் இன்பமும், இளமையும் விரைந்து அழியும் என்று கூறிய புலவரின் கற்பனை வியப்பிற்குரியது. இப்பாடலைப்பாடிய புலவரின் பெயர் தெரியவில்லை. மேலும், சிறைக்குடியாந்தையாரின் பாடலில் இதே கருத்து வெளிப்படக்காணலாம். பொய்கை நீரில் மீன் ஓடுகின்ற வழி, விரைவில் மாறி இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விடுதல் போலப் 'பொருட்செல்வம்' இருந்த இடம் தெரியாமல் மறையும் இயல்பினது என்பதனை,

"பொருளே

வாடாப்புவின் பொய்கை நாப்பண்

ஓடுமீன் வழியிற் கெடுவ" (நற்.16)

என்ற வரிகள் விளக்குகின்றன.

இவ்வாறு இளமை,இன்பம்,பொருள் முதலியவற்றின் நிலையாமையினைக் கற்பனை வழியாகக் கூறுவதன் வாயிலாக மாந்தர் குறிக்கோள் மிக்க வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதனை உணர்த்த விரும்புகின்றனர். சங்கப்புலவர்கள் ஊழின் வழியே உயிர் செல்லும் என்னும் உண்மையை உணர்த்த விரும்பும் கணியன் பூங்குன்றனார்.

"கல்பொரு திரங்கும் மல்லல் பேரியாற்று

நீர்வழிப்படுஉம் புணைபோ லாருயிர்

முறைவழிப் படுஉம்" (நற்.192)

எனக் கூறுகிறார்.

நீரின் வழியே புணை செல்வதுபோல் ஊழின் வழியே உயிர் செல்லும் என இரண்டையும் இணைத்துக் கூறியுள்ள கற்பனைத்திறம் போற்றத்தக்கது. இவ்வாறாக உலகத்தின் அழியாத உண்மைகளைத் தான் உணரும் உட்பொருள் விளங்குமாறு கற்பனைசெய்து கூறியுள்ளமை கருத்தை விளக்கும் நோக்கில் அமைந்ததாகும்.

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்ட சங்க இலக்கியங்கள் கருத்திலும் கற்பனையிலும் மேலோங்கி இருப்பதற்கான சான்றுகளாகச் சில தேன்துளிகள் மட்டுமே இங்குத் தரப்பட்டுள்ளன. சுவைத்து மகிழ்ச் சங்கப்பாக்கள் இன்னும் ஏராளம்.

References

Ilankumaranar, U.A., (2018) Tolkappiyam – Thelivurai, Fourth Tamil Sangam, Madurai, India.

Parimanam, A.M., Balasubramaniam, K.V., (2004) Natrinai, New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India

Rasamanikam, R., (1947) Eighteen Lesser Texts (Origin and Text), Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License